

MỘT NGƯỜI ĐI XA

Đôi v với các văn ngh sĩ Chùa Lá, anh là ng i b n th nh u tâm huy t, đ ng c m, chân thành – vì anh v n là m t nhà th lãg du luôn canh cánh trong lòng c mu n k t b n b n ph ng đ ng th i còn là m t Ph t T thu n thành luôn áp đ ng tri t lý Ph t giáo trong cu c s ng và th v n.

Sáu m□□ i b□ y tu□ i đ□ i, trong anh đ□ i dào nh□ a s□ ng k□ t tinh c□ a máu, c□ a th□ – anh còn hoài
bảo làm nên Nh□ ng N□ o Tình Th□ k□ ti□ p. và anh đã làm đ□□ c nh□ th□ qua sáu l□ n, đ□ n khi
s□ c tàn l□ c ki□ t anh đ□ t ng□ t ra đi không l□ i gi□ bi□ t.

Hung tin bay đ n kh p b n bè thân quen. Chúng tôi v i v i nh y xe đêm ra Quy Nh n đ l i tang anh. Trong căn nhà nh bên đ ng s t ph ng đ ng Đa, các thân b ng quy n thu c, bà con láng gi ng và văn thi h u t t u r t đông. Tôi vô cùng xúc đ ng khi th y nh ng l ng hoa phúng vi ng đ n t kh p mi n đ t n c Hà N i, H i Phòng, Cao B ng, L ng S n, DakLak... cùng t t c tâm tình bè b n muôn ph ng ng m ngùi t ng ti c anh. Anh Lê Đình Hi u, ng i c ng s tin c y đ ng ch biên NNTT v i anh v m t th ng th t, kh đau nh k h t h ng. anh Th i và gia đình l ng x ng t p đ n b trí n i ăn ch n cho khách v ng lai v i m t t m chân tình đ m th m s chia. C làng xóm đ ng nh cùng chìm trong h u qu nh nh ng ngày tang l .

Tôi cảm thấy buồn tìm nhà bố bốp nghẹt vì nếm xót xa khi nhìn thấy con gái anh trong lớp còi i chửi tang thẩn thển ngời bên quan tài, bàn tay vuốt nhè nhè lên tấm ván vô tri đã dẫu kín thẳm xác ngời i cha yêu dẫu... dẫu ng nh chau đang xoa nắn đôi chân cưa nhà thề giang hồ lãng tử :

Nó a dĩi đong rĩ vì thĩ

Giày tây tan vớ quỳ c mớ hớ i hớ

Bên quan tài trợ khẩn số

Rồi đây thì xác định mình là nh tnh

Trong niềm cảm xúc vô bờ, tôi đã nghe với nhóm nhà thơ Thơ Mới cùng tôi chèo đò đêm thơ nhấc bên linh cữu anh đã Thơ ông Tiếng Anh, thơ ông tiếng mẹ đẻ con người và tình yêu và văn chương và thi phú và hệt sự sống nhiên trước cái lẽ đời lung lộn khó hiểu của họ - những người bạn thơ đã nghe họ nói với Đỉnh Ban (?)

Nhìn lại cuộc đời nhà thơ Địch Ban trải qua bao biến cố đau buồn đã sống như địch như mịch đã an bài. Sinh ra và lớn lên tại miền quê xã Mỹ Trinh – Phù Mỹ. Một thời anh vui cùng phồn trờng bông đen nơi quê nhà. Loạn ly biến anh phải đưa gia đình vào Quy Nhơn lánh nạn. tháng 7 năm 1997 vợ anh bỏ tại nơi giao thông qua đèo để lại cho anh đàn con dúi sáu trai một gái. Anh trở thành một gã cô phụ!

Thay nàng, tôi muốn là anh

Nuôi đàn con dúi trở nên thành mai sau

Rồi trên biến cố sống đi tìm nàng thơ, cuộc sống hai tâm hồn lãng mạn gặp nhau sẽ kết một duyên lành trên kiếp nào người nào chấp nhận gieo rắc vào, đàn đọt dây tơ của hai đành quyệt dính chia tay.

Dù tâm tôi đau xót rồi rồi anh vẫn bình tĩnh một một sự thân hậu đến nhâm chén ly bôi chảnh kiêu cho sự vỡ tan một cuộc tình đã rồi!

Đến ngày tôi chấp vụ quy cho đưa con gái duy nhất thì... tôi thẹn lại tàn nhún gọi tên anh! Phải chăng trong hồi thơ cuối cùng, anh đã hét lên: “Đi tôi bớt hồn nh đến thơ sao?”

Hàng trăm người tôi đến đưa anh đến nơi an nghỉ cuối cùng. Ngoài nơi thẳm ng tối đau buồn của nhieu người, tôi nghĩ rằng duy nhất có một người mang tâm trờng:

Chia ly đây phút cuối cùng

Tình riêng chia sẻ, tình chung vẫn còn

Hết rồi xuống biển lên non

Lời thơ đến lời mà hồn bay xa

Bên mùa mưa rũ nét hoa

Xui chi gặp gỡ chông chênh yêu...

Bao đau buồn khó quên trong lòng anh em bè bạn! đành vĩnh biệt anh với lời thơ, tiếng nhạc và câu chuyện mà tôi phụng chu Phật sẽ đem đến anh với niềm an lạc đời đời.